

"על על השם דרךך - ובטח עקלי - והוא יעשה" (הללס ל, ה)

לחזק את הנפש • להאיר את הנשמה

✉ מייל המערכת
(לתגובות, הערות, הארות ושליחת סיפורים לפרסום):
alon7148454@gmail.com
✉ לקבלת העלון במייל:
alon089945291@gmail.com
☎ פלאפון אישי: 052-7148454
☎ פקס: 08-9941870
כתיבה ועריכה בס"ד:
דניאל ח. אלפסי

מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה בן עישה ז"ל

◆ מבט לחיים ◆

מתנת הניסיונות

מסופר על תלמיד אחד שניגש לרבו ואמר לו: "רבי, יש לי בעיה שאני עצבני מאוד, אני כעסן. כל דבר אני צועק ומתוכח. ניסיתי את כל השיטות, את כל הטכניקות, שום דבר לא עבד עליי. ניסיתי לקחת נשימות - אבל באמצע אותם הנשימות אני מתפוצץ. ניסיתי לספור עד חמש - וכבר בשלוש אני נשבר. ניסיתי את כל הדברים שאפשר. אני חייב שהרב יעזור לי איך לנצח את הדבר הזה, אינני מסוגל להמשיך לחיות בצורה הזאת."

אמר לו הרב: "אל תדאג תלמידי היקר, אני אעזור לך. יש לי משהו במיוחד בשבילך. רק תחכה כמה דקות בחוץ, אני אקרא לך תכף."

התלמיד יוצא החוצה וממתין בשעה שהדלת של חדר הרב נותרה פתוחה. בינתיים, הנכד של הרב נכנס אל החדר, והרב אומר לו בקול: "תעשה לי כוס תה רותח. שים לב שיש כאן יהודי שמחכה בחוץ, הוא הגיע לשאול אותי איך מתמודדים עם כעסים ועצבים. שאתה עובר לידו תרוקן עליו חצי כוס 'רק בטעות' כמובן, וניתן לו רגע להתעצבן, נראה איך באמת נראים העצבים שלו."

הנכד יצא החוצה והכין כוס תה חמה, ועבר ליד אותו תלמיד ובטעות, רק בטעות, שפך עליו חצי כוס תה.

מה נראה לכם - האם הוא התעצבן? התשובה היא - לא. להיפך. וככה הוא אמר: "אוי ווי, לא קרה כלום, הכל בסדר". מסכן, גם מדובר בכוס תה רותח וגם בהגדים שלו התלכלכו. הנכד הציע את עזרתו: "אני אעזור לך לנקות ואני ממש מתנצל..." התלמיד שוב פעם הרגיע את הנכד ואמר לו שהכל בסדר ולא נורא מה שקרה. לאחר שהנכד נכנס שוב לחדרו של הרב - הוא קרא שוב לתלמיד ואמר לו שהרב ביקש שהוא יכנס לחדר.

הוא נכנס בחזרה. הרב מסתכל עליו ושואל אותו: "אמרת לי שאתה עצבני ולא ראיתי את זה. דווקא הצלחת יופי להסתדר עם הכעסים שלך. ראיתי שאתה מגיב באמת באיפוק רב. איך הצלחת לעשות את זה?"

התלמיד השיב לרבו: "אני אגיד לך את האמת, אני שמעתי שדיברת עם הנכד, ואמרת לו מראש שהוא ישפוך עליי. אז הייתי מוכן לזה והבנתי שזה רק סוג של אתגר, של ניסיון, שרק בודקים אותי, אז הייתי מוכן, אז לא התעצבנתי."

אמר לו הרב: "יפה מאוד! זו בדיוק הנקודה. כשאני מבין כל פעם שמעצבנים אותי, שבעצם בורא עולם משמיים רק בודק אותי, הוא מעמיד אותי בניסיון. זה לא מי שעצבן אותך אלא הבורא בכבודו ובעצמו שרוצה לראות איך אתה מגיב."

קוראים יקרים והסיפור הזה תפור במיוחד לחיים שלנו. אנחנו צריכים להבין ולדעת בלב שלם שמי שנתן לנו הערה, ומי ששוב פעם מתח עלינו ביקורת, או אותם אחים קטנים, הילדים בבית, או סתם עוד נהג בכביש - אתם בניסיון. תכניסו לעצמכם את הבת קול הזאת בזמן של ניסיון שאומרת לכם: "זה דבר שסובס מראש לבדוק אותך עד כמה אתה מסוגל להחזיק מעמד."

אחרי שתדע שאתה עומד כרגע בניסיון ובוחנים אותך וזה לא באמת שמישהו רוצה לעצבן אותך או להרע לך - יהיה לך יותר קל להתמודד בחיים עם אתגרים שצצים בכל שעות היממה, בזכות האיפוק הזה אתה תבנה מיוחדת של אדם שלא מתרגש מניסיונות ומבחינים.

יהודי אמר לי דבר חכם לחיים: שאדם ניגש לראיון עבודה הדבר הראשון ששואלים אותו: האם יש לך ניסיון עבודה. בדרך כלל אנשים בלי ניסיון לא מתקבלים לעבודה חשובה שדווקא הניסיון הוא הדבר שמביא להם את ההזדמנות להתקבל.

ואותו דבר בחיים. אתה רוצה לראות ישועות? אתה רוצה לזכות שבזאת עולם ישפיע עליך רק דברים טובים וניסים מעל הטבע? תראה לו את הניסיון חיים שיש לך - מה שאין לאחרים. ודווקא מתוך אותם ניסיונות, מתוך אותם שברים שעברת בחיים שלך - דווקא הם אלו שימליצו טוב בעדך יותר מכל סיפור חיים אחר. הניסיונות שלך בחיים - הם המפתחות שלך לפתוח פתח לישועה.

בבקשה ממך! אל תבהל מניסיון או מקושי. אל תתלונן למה רק לך זה מגיע ולא למישהו אחר. להיפך: תהיה גאה בניסיון שהזדמן לידך, תהיה גאה במשבר שאתה עובר כי בסופו של יום זה הדבר היחיד שילוו לך את דרך המלך בצורה הטובה ביותר עבורך!

רוצים להיות חלק מהצללת נפשות? מזיכוי הרבים?

לקראת הוצאת הספר החדש "האמת" - שיהיה מלא וגדוש בדברי חיזוק, אמונה, בטחון, העצמה והתנהלות במשברי החיים - מתוך זווית ייחודית שחוללה פלאות בקרב קוראיה בס"ד. אנו זקוקים להירתמות של ציבור הקוראים היקר: הן בעריכה, עימוד וכדו', וכן בתרומות להוצאת הספר שתעזיר להציל רבבות מעם ישראל! **לפרטים ניתן לפנות דרך פרטי ההתקשרות בחלק השמאלי העליון**

מידות טובות לשולחן השבת

משולחנכם של גדולי ישראל

כבוד התורה ולומדיה

דרך ארץ בפני אדם גדול

סיפר הגאון רבי נתן בן סניור: פעם סיפר לנו מרן הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, שנכנס ל מרן החזון איש זצ"ל ודיבר עמו בלימוד, ואמר לו: "היה לי משה להשיב על מה שאמר אך לא השבתי. ושאלתי אם כן למה הרב שתק?" ענה לי: "כשנכנסים לאדם גדול כזה יש דרך ארץ מפניו ועל כן לא מלאני ליבי להשיב על דבריו בפיו, אף על פי שיש עמי להשיב. (מתוך הספרו תפארת ציון עמוד רמ"ג)

לבש מעיל העליון לכבוד התורה

פעם ביקש הגאון רבי שמחה זיסל ברויזא זצ"ל ראש ישיבת חברון לבוא למעונו של מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, ולשוחח עמו בענייני הישיבה. מרן הגרש"ז זצ"ל התבטא מתוך רגש של כבוד: "מגיע לכאן תלמיד חכם, ראש ישיבה חשוב, ולכבודו עלי ללבוש את החלאת (מעיל עליון). (חכו ממתקים ח"א עמוד רנ"ב)

נתינת כבוד לתורה בעצמה

לפני אחת מנסיעותיו של מרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל לארץ ישראל, היו שקועים תלמידיו בתכנון הליוי לנמל התעופה. כאשר נודע הדבר לרבי אהרן, הודיע כי הוא מעדיף יותר שלא יסגרו את גמרותיהם אלא ימשיכו בלימודם בבית המדרש. מינו התלמידים נציג מטעמם אשר ישאל את מרן הגאון רבי משה פיישטיין זצ"ל כיצד לנהוג? הוא השיב חד משמעית: "לזו את ראש הישיבה. מתן כבוד לר' אהרן פירושו חלוקת כבוד לתורה עצמה". (נ"פ רבי משה פיישטיין עמוד 97)

זכה לבנים וחתנים תלמידי חכמים

בזכות ששמר על כבוד התורה

סיפר הגאון רבי נח היילר רבה של שכונת סנהדריה המורחבת, ששמע פעם מהגר"צ רבי אריה לוי זצ"ל שסיפר שפעמים רבות נשאל במה זכה לבנין וחתנים תלמידי חכמים ביניהם גדולי עולם מופלגים כהגאונים רבי יוסף שלום אלישיב, רבי שמואל אהרן יודלביץ, רבי אליעזר פלצינסקי. ואמר, שלדעתו זכה לזה בזכות שכאשר התחוללו בירושלים מחלוקות נוראות בין גדולי עולם זה נוטה לכאן וזה לכאן חתך את בני הבית והקפיד לכל ישמע שום דיבור של זלזול על שום תלמיד חכם, והיו תקופות שזה היה ניסיון גדול מאוד ולכן היות ושמרו על כבוד התורה, זכו לנחול אותו בעצמם. (לחתך עליון פרשת בשלח)

• צידה לדרך •

חיים הם כמו חד: כל ברכה שתברך - תחזור אליך, כל מה שתיתן - תקבל בחזרה, מה שאתה רואה באחרים - קיים בך

לע"נ: מו"ר רבי משה בן עישה, עישה בת חנינה, רבי עזריאל בן כוכבה, חדוה בת מיכל מסעודה, מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה, מרן רבי מאיר מאזוז בן שושנה כמאסנה, ר' יצחק בן שושנה חמשנה, ישראל אפללו בן אידה, יאיר עידן בן יעקוטא תחי, מקיס בן שקלילה, הרב אברהם ביתאן בן ברקא, אמנון בן יחיא פנחס, ר' אליהו איטח בן עזיה, ורדה בת זכרונה, ניסים בן זינה. | להצלחה בכל העניינים: דניאל חביב בן יפה | אביגיל בת איילה יסכה | להצלחה בריאות ופרנסה טובה: א"מ יפה בת ורדה תחי | להצלחת: שלום בן יעל

וזכני לגדל בנים ובני בנים

הילד המחונן משכונת בית וגן שמצא את עצמו ניצב מול דילמות רק בגלל היחממה שלו - מוצא את מקומו בישיבה קטנה לאחר תקופה ארוכה שחיפש מבוגר אחד שיאמין בו | "ומאירים את העולם בתורה"

המלמד שנה מהכוס ועשה פרצופים שלא הותירו לכל החברים שלי אף אפשרות שלא לצחוק. הוא הבין שהתלמיד שהכין לו את התה הפך אותו לצחוק אחד גדול.

והוא מיד בלי כל מחשבה צעק עליו וביקש ממנו לצאת מיד מהכיתה. החברים שראו את מה שעשיתי נלגד עיניהם, עמדו והתעקשו עם המורה שזה לא הוא - אלא אני. ניסיתי להכחיש אבל שכיתה שלימה עומדת מולך וצועקת שזה אתה - מה הסיכוי שלך להצליח לשכנע את המלמד שאכן זה לא אתה...

הוא הסתכל עליי במבט זועם וביקש ממני שאף הבייתה מיד. הוא גם הוסיף לומר לי שלאחר תקופה ממושכת שהוא הבחין שההתנהגות שלי מחמירה ומפריעה להתנהלות התקינה של השיעורים, הוא החליט לשוחח עם ההורים שלי ולהודיע להם שאני מסולק מהתלמוד תורה לצמיתות.

שנכנסתי לבית ראיתי את אמא שלי בוכה וכוועסת. הבנתי ששיחת הטלפון כבר נעשתה. "אמא", ניסיתי להשחיל מילה, אבל היא בשלה המשיכה לבכות ולא הייתה מעוניינת לשמוע את מה שיש לי להגיד.

היא בקשה ממני שאכנס לחדר ושהיא תדבר איתי בהמשך. ובאמת לאחר זמן-מה היא נכנסה אליי לחדר. חשבתי שהיא תנסה לשמוע אותי אבל היא צעקה לי את המילים הבאות: "מה שעשירה ילדים לא עושים לי - אתה עושה לי. אין לי נחת ממך. אין. כמה תפילות השקענו בך, כמה תקוות תלינו בך, כמה חשבנו שאתה תצא ילד טוב, מצטיין ומוצלח ובסוף אתה מנפץ את הכל. התייאשתי ממך. אני כבר לא מצליחה לחנך אותך, לשנות אותך. אולי אבא יצליח. אני כבר הרמתי ידיים".

וככה במשך מספר דקות אמא מדברת איתי בצורה חותכת, שלא משתמעת לשתי פנים. ליבי נקרע בקרבי. ראיתי את אמא בפעם הראשונה מורידה דמעות של צער.

לקח לי זמן לעכל את התחושה הזאת: אמא שלי בצער ממני. אני גורם לה סבל.

בכל הימים שלאחר מכן נשאיתי בבית. בתקופה הזאת המתנתי לאבא שלי שיעדכן אותי על תלמוד תורה חדש שאולי יקבל אותי אחרי השם רע שיצא לי בכל השכונה. ששם כבר דברו על הן של... שהעיפו אותו מהתלמוד תורה.

מפה לשם, כדי למלאות את הסדר יום שלי, הייתי מבלה עם החברים שלי לשכונה. והחברים האלו לא היו מהעידית שבעידית, אם אני יכנה אותם בעדינות. במשך שבועיים ימים בכל ערב הייתי יושב בגינה השכונתית יחד עם החברים. מצאתי שם הרבה דברים שלא מצאתי במקומות אחרים. וכמובן שלא

נולדתי וגדלתי בשכונת בית וגן הירושלמית, עם כל המשמעות של האווירה הרוחנית סביב הישיבות הרבות ובתי המדרש שממוקמים בשכונה. הורי רשמו אותי לתלמוד תורה מוכר באזור רוממה, ומשם הייתה תקוותם שאצמח ואהיה לתלמיד חכם גדול בישראל. הייתי ילד חכם במיוחד. מה שהחברים שלי היו מבינים בשעה היה לוקח לי לא יותר מרבע שעה. בני המשפחה שלי לא פעם אמרו לי שהקליטה המהירה שלי בהבנת דברים חדשים היא משהו מיוחד ויוצא דופן.

בכיתה הדברים היו נראים קצת אחרת. בגלל שהייתי מבין את השיעורים בצורה מהירה הרגשתי שאין לי כל צורך לשמוע במשך זמן רב את המלמד שוב ושוב. זה פשוט שיעמם אותי. הרגשתי שאני מבזבז זמן. גם שלמדנו משניות ולהבדיל חשבון - הייתי מקדיש פרק זמן של כמה דקות להבנת החומר ולאחר מכן השעמום היה ממלא את הזמן שנותר לסוף השיעור.

הייתי מהילדים האלה שמעבירים פתקים עם כתב סתרים למי שיושב לידי וגורם להם לצחוק בקולי קולות. בשבילי - כל חיור, כל מבט שהיה נוצר בזכותי - היה ניצחון ענק. כל זה רק בשבילי, כי בשביל המלמד שלי זה היה תסכול מתמשך מהדברים שהייתי עושה.

הוא ידע שאני בחור פיקח וחכם, הוא ראה שכל מבחן שלי היה מסתכם במאה אחוז - אבל הוא לא ידע מה עושים דווקא ברגעים שבין לבין. ברגעים שאני לא מוצא את עצמי מקשיב במשך זמן ממושך לשיעור. ברגעים שפשוט הוא הרגיש שכל מילה שהוא מסביר רק מורידה ולא מוסיפה לי כלום.

יאמר לשבחו שהוא שמר על איפוק רב בכל ההתנהלות שלו מולי. היו רגעים שהוא חזר להעלים עין באופן מודע מכל מה שמתרחש בכיתה. לעיתים הוא היה קורא לי לצאת מחוץ לכיתה והוא היה מדבר איתי, בניסיון להשפיע עליי להתנהג יפה. הוא גם הציע לי לצייר ציורים אחרי שאני מרגיש שמציתי את השיעור.

הדברים האלה, כך התברר למפרע, היו בסך הכל פלסטר עבורי. הם לא היו הפתרון הנכון שיוביל אותי להתנהג למופת בכיתה. שוב, יאמר לשבחו, הוא ניסה שוב ושוב ושוב.

זה היה באמצע שיעור. הוא ביקש מאחד החברים שלי לכיתה להכין לו כוס תה. אני שראיתי את זה חשבתי איך אני הופך את זה למופע מצחיק לכל חברי הכיתה.

הוצאתי מהילקוט שלי קופסה קטנה של מלח, וברגע שהרב יצא להפסקה של כמה שניות מהכיתה לקחתי את כל הקופסה של המלח ושפכתי לתוך כוס התה החמה. שהוא חזר לכיתה המתנתי בציפייה דרוכה למה שעתיד להתרחש בדקות הקרובות. וזה אכן קרה. תוך פחות מדקה.

לאחר התפילה הוא הכיר לי את החברותא - המגיד שיעור בכבודו ובעצמו. ישבתי ללמוד איתו בסדר א' ומפעם למפעם גם שוחחנו.

פנות ישיבה

העצמה אישית
לבן הישיבה
מאת הרב'ג ברוך חורש שליט"א

הסר דאגה מליבך

תשלים עם הדאגות שלך בלב שלם

במאמרים הקודמים הארכנו שהדרך להורדת הדאגה והלחץ זה ע"י להיות אמיץ ולחשוב עד הסוף במחשבה של מקסימום מה יוכל להיות... ומחשבה כזו היא יכולה לנפץ את רוב ככל מחשבת הדאגה והלחץ... ומכיוון שלמרבית הצער רבים היום ששרויים בדאגה ולחץ לעיתים תכופות. דבר שגורם לחולאים רעים ולדברים שליליים וכמו שהארכנו בעבר.. רציתי להביא בפניכם סיפור מכוון איך שהשיטה הזו פעלה והרגיעה במצב הכי סבך שיכל לקרות.

היה זה יוסף מנדלביץ צעיר יהודי בן עשרים ושתים שהתפרסם בשנים האחרונות בזכות עמידתו האיתנה כנגד מנגנון אימים אדיר ומוחץ של הק.ג.ב. הבולשת הרוסית האמיתית שניסתה בכל האמצעים שבידה לשבור את רוחו. זה קרה כשהחליט עם עוד כמה צעירים נמרצים להשתלט על מטוס רוסי לעבור אל מעבר לגבולות רוסיה ולהגשים את שאיפת חייו - לעלות לארץ ישראל. היעד שנקבע שדה התעופה "סמולני" שבלינגרד, שם להשתלט על מטוס, שעמד להמריא לפריאזורסק, ומשם לארץ ישראל - ארץ הקודש. אך לא ידע כי הבולשת בעקבותיו...

באותו יום בו עמדה תוכניתו להתבצע... בעודו צועד אל שדה התעופה... רק כברת דרך קטנה מפרידה בינו לבין המטוס AN2 העומד הכן בשדה ההמראה בסמולני שבלינגרד, מוכן להמריא בכל רגע. מנדלביץ צועד בלב נפעים אל היעד... הרמקול בחדר ההמתנה מרעים בקולו: מטוס AN2 עומד להמריא לפריאזורסק... כל הנוסעים מתבקשים להכין את כרטיסי העלייה למטוס ולהתייצב בשער המעבר אל מסלול ההמראה... רעם המנוע של המטוס נשמע ברקע...

אך. הנה לפתע הבחין במעקב צמוד של צללים הסוגרים על עקבותיו. מנדלביץ עובר את שער הביקורת פנימה אל שדה ההמראה ומעטר קדימה בהתרשנות ובלב נפעים... היישר אל תוך רשת פרושה של אנשי בולשת, שוטרי חרש, כלבי שמירה ושומרי גבול במדיהם הירקרקים... ארבעה אנשי בולשת גברתנים מתנפלים על מנדלביץ ומפילים אותו ארצה... עד מהרה לפחו אזיק הפלדה את אצילי ידיו, בעודו שוכב על הרצפה.

וכך הוא מספר בראיון בעת שהשתחרר מהכלא אחר למעלה מעשר שנים קשות: היה פסק זמן מאד קשה מרגע שנתפסתי ונפלתי לידיהם האזרחות של הק.ג.ב ובפרט בהמשך בזמן החקירות הנוראות, כאשר התוקרים יוצרים מסביבך אוויר מלאכותית להכניס אותך ללחץ, עד שכמעט נשברתי לרסיסים. ויום אחד אני עומד וחושב עם עצמי - מה אני עושה...? למה אני נכנס ללחץ? מה הכי גרוע שיכול לקרות? שידעו אותי למוות... אז מה יקרה שאני אמות... אז מה...???

מספר מנדלביץ שההשלמה הזאת עם הגרוע ביותר - עם המוות - יצרה אצלו עמדת כוח: עמדת מן רבת עוצמה כנגד הייאוש כנגד כל מערות הלחץ והאוימים שהם הפעילו כדי לשבור את רוחו, ולהשלימה עם המוות שיחררה אותו לגמרי מהפחד אשר שיתק אותו לגמרי.

וכך סיפר: ברגע שהשתחררתי מהפחד והייתי מוכן לקבל הכול מה שיקרה... הייתי מוכשר לטפל בכל הבעיות שהיו קורים לי... ורק כך הצלחתי לראות נכוחה את כל מה שעבר עלי בכל אחת עשר שנותי בכלא הרוסי, לפעול בתבונה, ובסייעתא דשמיא עד שיצא לאורה.

<< מתוך הספר החדש "העצמה אישית", הדברים היו למראא עיני גדולי ישראל שליט"א ועידוד את פרסומם ניתן להשיג ברשתות המבוחרות >>

וזכני לגדל בנים ובני בנים

>> ההמשך המרתק מעמוד קודם

ישועת השם כהרף עין

הידעתם שבתוך פחות מחצי שניה - זמן הרף עין - יכולה כל המציאות שלכם להשתנות לטובה ולברכה? המשך המסע אחר המחשבות בדרך האמונה והבטחון

שאלם חי בתחושת חיים ששום דבר בעולם לא בידיים שלו כולל העבר, ההווה והעתיד - אלא בידיים של אבא שבשמים החיים הם הרבה יותר טובים. והשאלות הופכות לחשובות, והדאגות הופכות לאמונה אחת גדולה במי שאמר והיה עולם.

שאתה מקבל על עצמך לתת לבורא עולם להוביל אותך בעיקר במצבים הכי קשים בחיך אתה מרוויח שתי דברים חשובים:

דבר ראשון: אתה מוריד ממך עול של משקל כבד מאוד - שכפי שאתה יודע - אתה לא יכול לפתור את הבעיה, זה ישתחרר אותך, יתן לך אור ברגע חשוך. ויתן לך עוצמה ברגע של חולשה. אתה יכול להמשיך לנהל את שגרת חיך על מי מנחות וברונג.

דבר שני: אתה מרוויח שבזכות אותה אמונה בבורא עולם - שהכל יתהפך לטובה. ושהכל נעשה לטובתך - המציאות תתגשם על פי מה שאתה הכתבת. בורא עולם מסתכל עליך באותם רגעים ובוחן אותך - האם תבחר להאמין בו, או שתבחר להאשים את עצמך? האם גם שאתה מבין שזה לא בידיים שלך אתה ממשיך להתנגש בקיר, או שאתה בוחר לשחרר ולפתוח לבורא עולם את הדלת ואומר לו: "רק אתה יכול, לא אני". שהוא רואה שבחרת להאמין בו ובטוב שלו - הוא יראה לך בדיוק כמה טוב יש בזה. הוא הפוך לך את ההסתר לנגלה, ומחר מאוד הישועה שלו תעטוף אותך ותצמיח לך ישועה.

אנחנו אומרים בנשמת כל חי: "ישועת עניים - אתה תשמע, צעקת הדל - תקשיב ותושיע". עלתה לי השאלה הבאה: מה ההבדל בין עני לדל. למה את העני הוא רק שומע, ואילו את הדל הוא גם מקשיב וגם מושיע? מה האפילות האלה...?

אלא ההבדל בין העני לדל זה שעני - האמנם שיש לו כסף אבל הוא ממש מועט וחי בעוני. ואילו דל - אין לו כלום, הוא ממש נטול כל פרוטה בבסיס.

וזה היסוד של החיים שלנו: שאתה מתפלל לבורא עולם אם אתה מגיע בגישה של עני - יש לי אבל קצת, בוא ותגדיל את מה שיש לי - את זה בורא עולם רק שומע. אבל שאתה מגיע בגישה של דל: בורא עולם אין לי כלום, אפס! ממש נטול כל דבר בעולם ורק אתה יכול לתת לי הכל - אז הוא גם יקשיב וגם יושיע.

בורא עולם רוצה שתסמוך עליו במאה אחוז שהכל ממנו, ובלעדיו אין לך כלום! ממש ככה! ובדרך הזו תוכל להוריד לעצמך ישועות בכל עניין שתרצה בחיים ובעיקר בזמנים של דאגה ולחץ - תן לבורא עולם את כל הקרדיט ואת כל האמונה שזה רק הוא - ותראה איך דברים יתחילו להשתנות לטובה.

ותוך כמה זמן דברים יכולים להשתנות? אומרים לנו חז"ל: "ישועת השם כהרף עין" - כלומר הישועה של בורא עולם מגיע בתוך כדי המצמוץ הקטן שאתה עושה כל כמה שניות בעיניים שלך. וכמה זמן זה נמשך? הרף עין נמשך בין 0.35 ל-0.45 שניות. שזה אומר: בורא עולם יכול להוריד לך ישועה תוך פחות מחצי שניה!! את האמונה הזאת שדברים יכולים להשתנות לטובתך בתוך פחות מחצי שניה - את זה אתה לא יכול לקחת מבורא עולם - כי ככה הישועות שלו פועלות. הוא לא צריך חודשים או שנים כדי להביא לך ישועות, די לו בפחות מחצי שניה הזאת. אם אתה נמצא בזמן של לחץ ודאגה תשדר לעצמך את הדברים הבאים: א. בורא עולם אוהב אותי! והוא חתן אותי בכוחות עצומים לעמוד גם ברגעים האלה שהוא בעצמו יצר אותם לטובתי. ב. הגם שאני יודע מה הטוב ברגע, אני מאמין שיש שבורא עולם דואג שיצא לי מזה טוב ועוד ארגיש את זה. ג. אין ביכולת שלי לשנות כלום מהמציאות - הכל בידיים של בורא עולם ורק הוא מנהל את המציאות שלי.

ד. אני מאמין שיהיה רק טוב, אני מאמין שבורא עולם יפקח את עיני להבין את כל הטוב שטמון פה.

וחשוב מאוד שתזכור רגעים של לחץ לא מלווים אותך לכל החיים הם בסוף חולפים. אבל הדבר היחיד שאיתו אתה נשאר היא האמונה בבורא עולם, היא היחידה שתעמוד לצידך בכל צומת בחיים, ותלווה אותך לכל מקום שרק תרצה.

גם שהגענו לבית הכנסת הוא המתין איתי בחוץ כדי לשמוע את כל מה שיש לי לומר לו. לאחר שסיימתי לומר את דבריי. נכנסו להתפלל ערבית, שלאחריה הוא ביקש ממני שאני יבוא אליו מחר לישיבה.

למחרת בצהריים הלכתי אליו. הוא חיכה לי במשרד עם צלחת עוגיות ופחית אנרגיה מזיעה. "אתה מוכן להתחיל ללמוד כאן ממחר בבוקר?", שאל בהפתעה גמורה שלא ציפית לה.

חשבתי כמה רגעים ועניתי לו שאין לי בעיה לנסות. הוא לחץ את ידי לא לפני שהוא אמר לי שהוא מחכה לראות אותי מחר בבוקר בתפילה, הוא הודיע לי שהוא רוצה לסדר לי חברותא לסדר א'.

הגעתי לבית וספרתי לאבא שלי את מה שהיה. הוא שמח עד מאוד. ובירך אותי שאצליח.

למחרת נכנסתי לתפילת שחרית בהיכל הישיבה. הרב לביא עמד בכניסה והמתין לי. הוא לקח אותי למקומי והגיש לי סידור. לאחר התפילה הוא הכיר לי את החברותא - המגיד שיעור בכבודו ובעצמו. ישבתי ללמוד איתו בסדר א' ומפעם לפעם גם שוחחנו.

בפעם הראשונה בחיי - מצאתי מישהו שמקשיב לי ולא רק רוצה לדבר. בפעם הראשונה בחיי מצאתי רב שפשוט מאמין בי, ומחפש להריץ איתי כמה שיותר דפים במקום לחייב אותי להתמקד בקטע קצר שדי מהר הייתי מבין.

וככה במשך מספר חודשים - הרב לביא אישר לי ללמוד בצורה שהתאימה לי. הוא לא התעקש שאני ילמד באופן שלא מתאים לי. להיפך.

לאחר פחות משנה כבר נכנסתי לקצב של הישיבה. במקום להתקדם יותר בגמרא - פתחתי יותר מפרשים. במקום לעצור אחרי שהבנתי - המשכתי ללמוד דברים חדשים באותה סוגיה.

ההורים שלי קיבלו ילד חדש. ילד שתמיד רצה להיות טוב, ותמיד היה טוב - רק היה חסר לו את הרב לביא שיתן לו חיבוק ויקבל אותו איך שהוא. היה חסר לו מישהו שלא יסתכל על הכישרונות שלו כדבר הרסני - אלא כמתנת חיים טובה, שאפשר להגיע איתה למקומות רחוקים.

ברוך השם כיום אני בן שלושים, נשוי ואב לחמישה ילדים מתוקים. בשנים האחרונות אני משמש כנושא ונותן בישיבה של הרב לביא בבית וגן.

רציתי לחתום את הסיפור שלי במילים אחדות: ילד שקשה לו בלימודים - לא בהכרח י'לד נזק'. לעיתים כדאי לשבת איתו ולשמוע מה הסיבה שהוא מתנהג ככה. יש סיכוי גדול מאוד שתגלו שפשוט הוא היה צריך את המבוגר הזה שיאיה את הכוחות שיש בו ויסביר לו איך לנווט אותם בצורה נכונה בחיים. אל תותירו על הילד שלכם מהר כל כך. הוא יותר חכם ממה שאתם חושבים.

"מה שעשרה ילדים לא עושים לי - אתה עושה לי. אין לי נחת ממך. אין, כמה תפילות השקענו בך, כמה תקוות תלינו בך"

בתלמוד תורה.

מצאתי שם חברים שמבינים אותי, ששומעים את מה שיש לי להגיד גם בלי שאומר להם מילה. הם תמיד היו מרימים אותי גם ברגעים שעשיתי טעויות. את הרגעים האלה הייתי שומר לעצמי - ואלו היו מזמינים אותי בכל פעם מחדש לחזור אליהם ולשבת איתם.

באחד הימים אבא הודיע לי שהוא הצליח לסדר לי תלמוד תורה ושכבר מיום ראשון הקרוב אתחיל ללמוד שם. הייתי ילד בכיתה ח' רק לפני פחות משנה עשיתי בר מצווה - וכבר אני מוצא את עצמי ברגע שבו אני צריך להכיר חברים חדשים רגע לפני ישיבה קטנה.

לא רציתי לצער את ההורים שלי ונכנסתי לתלמוד תורה. במקביל מי שנשארו איתי בקשר רצוף - היו החברים מהשכונה. אחרי הלימודים הייתי קובע איתם נקודת זמן מפגש והיינו יושבים עד שעות הקטנות של הלילה.

נראה לכם שהבעיות שלי נעלמו בזכות התלמוד תורה החדש? התשובה היא שלא. הייתי מוצא את עצמי הולך לתלמוד תורה רק כי אבא ביקש.

הייתי מעביר את היום רק כדי להגיע למפגש הלילי של החברה.

בתלמוד תורה הבינו שאין הרבה מה לעשות איתי ולאחר שבוע של ניסיון גם הם שלחו אותי לבית. ההורים שלי כבר התייאשו, ומלבד דברים הכרחיים לחיי כגון תפילות, אוכל וכדומה הם לא היו מבקשים ממני לעשות כלום. הם רק ישבו והתפללו, ואני ישבתי והמתנתי שיבוא מישהו אחד, פעם אחת - ויבין אותי.

חיכיתי למישהו שישמע מה שיש לי לומר. שישמע ממני שאני לא ילד רע. אני ילד טוב שרוצה להצליח בחיים. אני ילד טוב, שלא יכול לשבת הרבה ולהקשיב. אני ילד טוב, שלא צריך שעה שלמה כדי להבין משהו שלוקח לי מהר מאוד. אני ילד טוב, שרק רוצה לעשות טוב. אבל אני רוצה שמישהו יכווין אותי איך להתנהל נכון עם צורת החיים שלי.

עד שהוא הגיע. הרב פנחס לביא. קראתי לו המלאך בשמים. הוא הגיע בדיוק בזמן. הוא פגש אותי באחד מימי חמישי בערב זמן שיצאתי מהבית שלי לאחר עוד דו-שיח ער עם הוריי. הוא ראה שמישהו עובר עליי שאני זקוק למישהו שישמע אותי. הרב לביא, היה חבר טוב של אבא מהכולל, ובשעות הצהריים הוא היה משמש כמשגיח בישיבה לצעירים.

הוא ניגש אליי ושאל אותי אם התפללתי ערבית. השבתי לו שלא, והוא שאל אותי אם אני רוצה להתלוות אליו לתפילה. הלכתי איתו. בדרך שוחחנו וסיפרתי לו את כל מה שעובר עליי בתקופה האחרונה. ובמיוחד על זה שאני תקופה ארוכה כבר לא נמצא בלימודים.

מסר לחיים מ... העיפרון

מי מוביל אותך בחיים? < הכאבים שבדרך >
טעית? תתקן! < ועוד מסרים לחיים שאפשר
ללמוד מכלי קטן אך עוצמתי - העיפרון

אם תסתכלו על כל עפרון פשוט, תראו שהוא עובר מסלול מרתק לפני שהוא משאיר את חותמו על הדף. יש בו חמישה שיעורים לכל אדם שרוצה להצליח בחיים בסיעתא דשמיא:

תן לבורא להוביל!

העיפרון מסוגל ליצור יצירות מופת, אבל רק אם הוא נותן ליד מיומנת להוביל אותו. בחיים, המוטיבציה הגדולה ביותר מגיעה כשאנחנו מוכנים לעצור הכל ולהבין שיש כאן יד מכוונת, יד של אבא בשמיים - כל יכול.

לפעמים יש גם כאב בדרך

כדי שהעיפרון יהיה שימושי, מדי פעם צריך להכניס אותו למחדד. זה כואב, זה מקלף שכבות, אבל בלי זה הוא הופך לקהה, סדוק וכמעט חסר תועלת. בחיים, הקשיים הם ה"מחדד" שלנו. הם לא באים להרוס אותנו, אלא להפוך אותנו לחדים וטובים בהרבה יותר.

תמיד אפשר לתקן

לעפרון יש מחק. הוא ממחיש לנו היטב שטעויות הן לא סוף הדרך אל הן חלק מהחיים עצמם. הם לא המטרה, אלא הדרך. אדם חכם ושבאמת דואג לעתיד שלו שיהיה טוב יותר - הוא לא אדם שלא טועה, אלא אדם שיועד למחוק, לתקן ולהמשיך הלאה לכתוב.

תסתכל מה שיש בקנקן

העץ החיצוני יכול להיות יפה או סדוק, אבל מה שבאמת משנה זה המקל של העופרת בפנים. החיים האמיתיים שלך לא נמדדים באיך אתה נראה או מה שיש לך, אלא בתוך הפנימיות - האישיות שבך.

טוב שם משמון טוב

לא משנה על איזה משטח מניחים את העפרון, הוא משאיר סימן. אתה צריך לשים לב לכך שבכל מקום שבו אתה נמצא - תשאיר חותם חיובי, שאנשים יזכרו תמיד את הטוב שיש בך!

לא הכל שחור או לבן

בחיים לא הכל שחור (רע) או לבן (טוב). יש גם אמצע - את הצבע האפור - בדיוק כמו של העפרון. אל תבחרו להקצין את התחושות של החיים תבחרו לחיות חיי אמצע.

קול השופר הולך - הולך הוא לשון הווה. קול השופר של מתן תורה ממשיך והולך בכל הדורות וחזק בעצמו ומחזק אחרים... (בית אהרן) **"נעשה ונשמע"**

גם אחר העשייה נשתוקק לשמוע ולדעת מה יש לעשות הלאה. (ע"פ ישמח ישראל)

חג השבועות

מפני-מה נקרא חג השבועות "זמן מתן תורתנו" ולא "זמן קבלת תורתנו"? משום שרק מתן התורה היה בחג השבועות, בהר-סיני, לאחר היציאה ממצרים, אבל קבלת התורה היא בכל יום ובכל זמן; מדי יום ביומו צריך יהודי לעסוק בקבלת התורה. (חידושי הר"ם)

בשעת מתן תורה כפה הקב"ה עליהם הר כגיגית. ללמדנו, שגם אם אין לאדם חשק בתורה ובעבודה, אינו בן-חורין להיבטל ממנה, אלא יעשה ויקיים בעל-כורחו וידמה כמי שכופים אותו לעשות נגד רצונו. (כתר שם טוב)

רבי מרדכי מצ'רנוביל היה אומר בחג השבועות: "ריבנו-של-עולם, מהו הפלא שיוצאי מצרים קיבלו את התורה? הרי לפני מתן תורה הראית להם ניסים ונפלאות! עשה-נא לבני-ישראל גם היום ניסים ונפלאות, ותראה שהכול יקבלו את התורה."

מדוע אוכלים גבניות עונת גבניה בחג שבועות?
תשובה: כשניתנה תורה ניתנה הנחיות מיוחדות כיצד לשחוט ולהכשיר את הבשר לאכילה. עד אז, לא נהגו בני ישראל על פי הלכות, ולכן, כל הבשר שלהם - יחד עם סירי הבישול - הפך מרגע קבלת התורה ללא-כשר. האפשרות היחידה שנותנה להם הייתה לאכול מאכלי חלב, שאינם דורשים הכשרה מיוחדת.

סיפורים לשבועות

לב של אמה

הגאון רבי יצחק הוטנר זצ"ל היה רגיל לספר; שאת אהבת התורה קיבל מאמו בשעה שסיים מסכת 'בבא קמא', פרסה אמו מפת יום טוב על השלחן, הדליקה נרות עם הרבה דמעות של שמחה, הקדימה ולבשה את השמלה שקנה לה אבא לכבוד פסח ולא המתנה לחדש אותה בחג, כי היום שסיים בנה מסכת 'בבא קמא' היה לה שמחה יותר מהיום טוב של פסח, על ידי זה נכנסה בו אהבת התורה עצומה ונפלאה. אמו של הגר"ע עטיה זצ"ל היתה יושבת אמו בלילות שבת שמא יטה את הנר (הוא היה יתום מאביו). פעם נרדמה ואז הוא סגר את הגמרא, כשהתעוררה היא מאד הצטערה והוא שכנע אותה שתלך לישון והיא בשום אופן לא הסכימה.

זמן מתן תורתנו

ולמה לא פירשה התורה כי יום חג השבועות הוא זמן מתן תורתנו? לפי שזכרון התורה וקבלתה אינה לזמן מיוחד כשאר ענייני המועדים, אלא מצוותה בכל יום ובכל עת, ובכל יום יהיו בעינינו כחדשים כיום שניתנה בו תורה. (עקידת יצחק).

שבועות - שבועות

"חג השבועות" - אל תיקרי בקמ"ץ תחת השין אלא בשו"א, חג שנעשו בו שתי שבועות, שבועה אחת - שנשבע הקב"ה שלא ימיר אותנו באומה אחרת. שבועה שניה - שנשבענו להקב"ה שלא נחליף אותו באל אחר... (אור החיים הקדוש)

"ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע" (שמות כד-ז)

ולכאורה למה לא העיד כל אחד על עצמו שהוא יעשה ואשמע, וגם מאיפה כל אחד היה יודע את מה שיש בלב חבירו, עד כדי כך שאמרו נעשה ונשמע?

אלא משל למה הדבר דומה שהיו כמה אסירים בבית מעצרים ללא מאכל ומשתה ובא אחד ושאלם אם רצונם לשתות, וכולם כאחד ענו נשתה משום שכל אחד בטוח שגם השני רוצה. כן הדבר היה בעת מעמד הר סיני שכל אחד היה יכול לומר נעשה ונשמע שכל אחד היה בטוח ברצונו של השני. (הרה"ק רש"ב מפשיסחא זיע"א)

"קול השופר הולך וחזק" (שמות יט - יט)

חידושים
לדני
החיים

תפילת הלב

מלך מלכי המלכים

ריבנו של עולם

אתה הוא הנותן כוח לבני אדם

אתה הוא הפוקח את עיני העיוורים

אנא אבי,

פקח את עיני שאראה את האור שבתוך החושך

שאבין שהכל זה מציאות של הסתרה

שהרי גם בהסתרה שבתוך ההסתרה אתה נמצא

שאלמד שכל המושברים הם לטובתי

ושזאת הדרך שלך ללמד אותי לגדול

שארגיש בכל עת את האהבה שלך

שאלמד לאהוב את החיים איך שהם

כי אני מושגח בהשגחה פרטית מלמעלה

שאדע לקבל את עצמי איך שאני

עם כל החסרונות שבי ועם כל הקשיים שלי

שאני יאהב את עצמי אהבה שאינה תלויה בדבר

שהטוב שלך יתגלה בכל מקום בו אהיה

שהיד שלך לעולם לא תעזוב את היד שלי

ושלעולם לא ארגיש בדרך

אנא אבי,

תסתכל עליי ממרומים

ותמשיך להוביל אותי בדרך הטובה ביותר עבורי

אתה הכל בשבילי, ממך כל הכוח שבי, כולי כאן שלך

בנך אוהבך

המזהרים לבוא | תוספת שבת = תוספת ישועות

♦ הפסק של מרן החפץ חיים זיע"א

"שכל אחד שמצטרף לחבורה שמתחזקים בתוספת שבת נאמר גם עליו פסק מרן החפץ חיים שיזכה לבנים גדולי ישראל. וכן ידוע שמרן החפץ חיים המליץ סגולה זו של תוספת שבת גם לרפואה שלימה וגם לסגולה של זרע בר קיימא". (שיח יוסף פוגל, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצ"ל (ח"ג עמוד ר"ד))